

[Finansministeren.]

blevet forlænget, senest ved lov nr. 355 af 22. december 1954.

Ved lov nr. 128 af 11. april 1933 om støtte til boligbyggeri bemyndiges kommunalbestyrelserne til at fritage beboelsesejendomme, hvis opførelse var påbegyndt i tiden 1. april 1933—31. marts 1935, for kommunal ejendomsskyld for tiden indtil 1. april 1943.

Denne hjemmel er på samme måde som loven af 9. april 1933 forlænget, senest ved lov nr. 107 af 14. april 1955 om byggeri med offentlig støtte for tiden indtil 1. april 1959.

Da jeg finder det rimeligt, at loven af 9. april 1933 i overensstemmelse med den hidtil anvendte fremgangsmåde forlænges tilsvarende, d. v. s. for tiden indtil 1. juli 1959, skal jeg anbefale nærværende lovforslag til det høje tings velvillige og hurtige behandling.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om forhøjelse af prisen på klasselotteriets lodder m. v.*

Det foreslås, at prisen for et helt lod til alle klasser i et halvårs lotteri forhøjes til 120 kr. Efter at prisen for et helt lod havde været uforandret siden 1920, blev prisen ved loven af 23. marts 1948 forhøjet til 100 kr. under hensyn til den almindelige prisstigning. Den nu foreslåede forhøjelse til 120 kr. må anses for naturlig på baggrund af den yderligere stigning i prisniveauet, der har fundet sted siden 1948, og kan ikke antages at ville medføre nogen nedgang i salget af lodsedler. Det kan i denne forbindelse anføres, at Almindeligt dansk Vare- og Industrielotteri og Landbrugslotteriet har givet udtryk for, at man i disse lotterier agter at følge efter med en forhøjelse af lodprisen.

Af indskudssummen foreslås 80 pct. som hidtil anvendt til gevinster, medens de resterende 20 pct. skal tilfalde statskassen.

Ifølge loven af 23. marts 1948 skulle 10 pct. anvendes som rabat til statskassen

og 10 pct. til provision til kollektørerne samt til bestyrelsesudgifter.

Kollektørerne har siden 1920 som normal provision fået 7 pct. I krigsårene og i årene efter krigen har der herudover været ydet et dyrtidstillæg, der siden 1948 er blevet reguleret i overensstemmelse med de for statens honorarer gældende regler. Dette dyrtidstillæg er beregnet i forhold til en fikseret årsindtægt på 3 000 kr. og 2 400 kr. for kollektioner med henholdsvis over og under 160 lodder, og dyrtidstillægget udgør pr. 1. oktober 1955 henholdsvis 2 850 kr. og 2 280 kr. På grund af stigningen i disse dyrtidstillæg kan udgiften til provision m. v. ikke mere rummes indenfor de 10 pct., og man har derfor foreslået den ændrede formulering, der må anses for mere hensigtsmæssig, når man arbejder med et procentreguleret dyrtidstillæg til kollektørerne.

Af en normal kollektion på 200 lodder kan der i øjeblikket påregnes en årlig provisionsindtægt på 3 000 kr., hvortil kommer dyrtidstillægget på 2 850 kr., ialt 5 850 kr. Såfremt forslaget gennemføres, vil den årlige provisionsindtægt blive 3 600 kr. + dyrtidstillægget, der er uforandret 2 850 kr., eller ialt 6 450 kr., eller en merindtægt på 600 kr. årligt.

Det kan yderligere nævnes, at det er tanken administrativt at udvide lodantallet med 7 500 ordinære lodder, der kan anvendes dels til at supplere lodantallet i et antal mindre kollektioner, dels til oprettelse af nye kollektioner, hvor dette på grund af stigning i befolkningstallet må anses for påkrævet. Her vil navnlig de københavnske omegnskommuner og de større provinsbyer komme i betragtning. Da efterspørgslen efter lodsedler er særlig stor i Københavns indre bydele, er det endelig tanken at henlægge 2 000 nye lodder til hovedkollektionen under klasselotteriets direktorat, og det foreslås derfor, at antallet af lodder under hovedkollektionen, der oprettedes ved loven af 14. februar 1934 med 4 000 lodder, udvides til 6 000 lodder.

Forslagets gennemførelse vil betyde en